בין הדקלים

עלון קיבוץ עין המפרץ 95 שנה להיווסד הקיבוץ

שנת לימודים חדשה החלה

תפילת ההורים

הנרייטה סאלד

אלוהים! תן לנו את הכוח לקבל את ילדינו כמו שהם.

תן לנו את החוכמה להגיש להם את העזרה שהם זקוקים לה, ולא זו שאנו רוצים להגיש.

תן לנו את התבונה לחנך אותם ולעצב דמותם מבלי לגזול את עצמאותם, עצמיותם ואישיותם.

תן לנו את הצניעות להבין שלא הכל אנחנו יודעים טוב מהם, ושיש דרכים שונות לעשות אותו דבר, ולא תמיד הדרך שלנו היא היותר נכונה.

תן לנו את האומץ לעמוד על שלנו בעקשנות ובאותו הזמן לשמור תמיד על כבוד האדם.

אלוהים! עזור לנו לעשות אותם מאושרים.

צילמה: מיה עצמון

עלון מס' 24 (3343)

י"ט אלול תשפ"ה

12 ספטמבר 2025

מאמרכת

כמו כל משפחה נורמטיבית, יצאנו, **דליה** ואני, לשאוף מראות של נפלאות המדבר. נסענו דרומה, אל אתר "**עבדת**" מהעבר הרחוק. לא אתר יהודי, אבל היסטורי בארץ ישראל. לפני יותר מ-2,000 שנים התקיים ישוב נבטי על דרך המשי ועל דרך השיירות לנמל יפו. אנחנו הגענו לאתר משוחזר, והדמיון לא מפסיק לפעול. כן, כאן, בשממה הזאת, היה ישוב גדול וחקלאות מפותחת. מים נאגרו בבריכות ענק שטופחו למען היישוב והחקלאות. ועוד קצת היסטוריה – לנבטים ולממלכת יהודה היו תקופות של שיתוף פעולה, אך גם לא מעט מלחמות, ובאחת מהן הנבטים צרו על ירושלים. שם היישוב **עבדת** ניתן על שמו של מלך הנבטים **עבדת**. מלך שה היה נערץ ומוערך, וכך הוקם יישוב חדש על שמו (פרטים מעניינים נוספים בגוגל). הרבה שנים עברו מאז ועד שממלכת הנבטים נעלמה, אבל שרידי השטחים החקלאיים חזרו במאה הקודמת להצמיח חקלאות ישראלית על הטרסות שתוקנו. בדרככם לאילת אי אפשר שלא להתפעל מחוות בודדים שהוקמו בכל האזור. המרשים שבהם הוא היישוב כרמי עבדת, שהגפנים שלהם מוריקים את הסביבה. שם ניתן ליהנות מסוגי צימרים שונים, ומאווירה – איזו אווירה... מומלץ לכל שוחרי המדבר.

ובעלון: השבוע נפרדנו בכאב לב משני חברים יקרים שלנו – **אברי הנדרל ז"ל ואפרת אלגבע ז"ל, שהלכה לעולמה בטרם עת.** דברים לזכרו של אברי מתפרסמים בעלון, כנהוג (ההספדים לאפרת יופיעו בעלון הבא); בצד זאת החיים ממשיכים, החגים באים במועדם, והנה מתחילה לה שנה חדשה, היא שנת תשפ"ו. ברכה מרגשת (לפחות לדעתי) נכתבה לעין מפרצים ממנהל הקהילה שלנו, שהוא מקיבוץ גדות. שנה טובה לכולנו ולכל עם ישראל. את הפרוזדור לחג ציינו הפעם בדברים מתוך פודקאסט מאלף ואקטואלי למצב בו אנו נמצאים וחווים, פרי שיחתם של שניים, **שרגא ואורלי** ממכון הרטמן למחקר והגות יהודית פלורליסטית. את היתר תגלו כבר עכשיו, כשתשקעו בקריאת העלון.

שבת שלום, ואוטוטו שנה טובה
מוכה

מה קורה- (לפי סדר העמודים)

3	ברכה לראש השנה ופרוטוקול הנהלה חברתית וכלכלית
4-5	ראש השנה תשפ"ו
6-10	אברי הנדלר ז"ל
11	נר זיכרון
12-14	ועידת הארץ השטוחה - המשך
14	שאילתא
15	ברכות
16-17	מתוך טיוטת ההצעה לנהלים חדשים
18-19	מדע בדיוני במרכז הרפואי לגליל
20	תרבות בראש השנה

ברכת החלמה מלאה שלוחה לכל חולינו.

לחיילינו, באשר הם, שלוחה ברכת שלום ושלווה.
שובו הביתה בשלום.

עורך: מוכה מלר, חברת מערכת: דפי עציון. פנימי, אין להפיץ או לפרסם ללא אישור מוסדות הקיבוץ. כתובתנו בדואר האלקטרוני: alon@ein.co.il

ברכה לראש השנה – עין המפרץ 2025

עין מפרצים יקרים,

תכלה שנה ואנחתה, תחל שנה ושמחתה.
ראש השנה בפתח – חג המשלב סיום ופרידה עם התחלות חדשות.
ציפיות, תכניות לעתיד, תקוות.
פרידה מקיץ לוהט ומתיש (ועוד אומרים שהיה נוח מקודמו...) צפייה לרוח סתיו, למשב הצונן, לצבעי הירוק שיחליפו את הצהוב המאובק של סוף הקיץ, פריחת החצבים.
תחילתה של שנה חדשה ומעניינת, התחלה חדשה ואופטימית.
תקווה לשוב השלום והאחווה אל עמנו ישראל, תקווה לשיבת החטופים אל ביתם.

על אף קשיים שחווינו בשנים האחרונות, פהו פאן חג.
פאן לחגוג לא רק את ההישגים שלנו, אלא גם את הדרך שאנחנו עוברים יחד. את הקשיים שהתגברנו עליהם, את השמחות והעצב שחלקנו. את החפון המשותף שממשיך להוביל אותנו קדימה.

לכל אחד מכם תפקיד חשוב בסיפור ההצלחה של הקיבוץ שלנו:
- לחקלאים שמטפחים את האדמה בחריצות ובאהבה
- לעובדי התעשייה שמקדמים את החדשנות והיצירתיות
- לאנשי החינוך שמעצבים את הדור הבא
- לאנשי התרבות והאמנות שממלאים אותנו שמחה
- לכל מי שתורם בדרכו הייחודית לרקמת החיים המשותפת שלנו

שנה טובה ומתוקה

ביחד אנחנו ממשיכים את מורשת הקיבוץ תוך התאמה למציאות העכשווית. ביחד אנחנו מוכיחים שערכי השיתוף, הערבות ההדדית והחדשנות יכולים לדור בכפיפה אחת ולהוביל להצלחה ושגשוג.

אף בואו נרים כוסית: לקהילה האיתנה שבנינו. להישגים שאליהם הגענו. לאתגרים שעוד לפנינו, ומעל הכל, לעתיד מבטיח שאנו יוצרים יחדיו.

חג שמח ומאושר לכל בית עין המפרץ
שי – בשם יושבי בית מוסדות

פרוטוקול ישיבה משותפת הנהלה כלכלית והנהלת קהילה

ישיבה מתאריך 25.8.25. נוכחים: אורון קושניר, נעה מילמן, יעקב קפלן, טל סגל, ארנון רז, אורגד פרייזר, קארן ממן, זיו אטד, לירון הריס זינגר, שי סט.

1. **עדכון נוהל בחירת ממלאי תפקידים.**
הוצגו טיוטת הנוהל וכן קובץ ריכוז סעיפים מרכזיים שהשתנו.
הוצג ע״י שי. עם חלוף השנים עולה צורך לעדכן את הנוהל משנת 2020 לאור היווצרות פערים ושינויים בין הנוהל הישן למציאות העכשווית.
הוצג קובץ ריכוז סעיפים שהשתנו וכן נוסח הנוהל המלא, התקיים דיון.

הוחלט:
א. להכניס בנוהל תיקונים בעקבות הערות שנשמעו בישיבה.
ב. להעביר את הנוהל לשיחת שיתוף ציבור שבהמשך לה יינתן לחברים זמן להגיש הערות/הסתייגויות לנוהל.
ג. הערות/הסתייגויות ככל שיוגשו, ידונו בצוות הניהול.
ד. עם סיום שלב ג׳ יעבור הנוהל לאסיפה ולקלפי.

רשם – שי סט

ראש השנה תשפ"ו

בשנתיים האחרונות (כמעט) נחוגים החגים תוך כדי מלחמה. בזמן הזה לפני שנה שוחחו שרגא בר-און ואורלי גולדקלנג, במסגרת הפודקאסט 'ציונות עכשיו' של מכון הרטמן למחקר והגות יהודית פלורליסטית, על הדבש ועל העוקץ, על פרדוקס החג והמלחמה:

שרגא: חגי תשרי שוב עלינו. ליבנו מלא בתקוות כמו בכל שנה, אבל הימים הם ימים נוראים– מלחמות במספר חזיתות, שסע חברתי. חווינו כל כך הרבה שכול השנה. ליבנו יוצא אל המשפחות שאיבדו את יקיריהן, אל החטופים ומשפחותיהם, אל החיילים.

אורלי: כל שנה אנחנו מנסים להמשיך את מסורת אבותינו, אבל כל דור נדרש לעצב מחדש את החגים בהתאם למציאות שלו, ואני תוהה, במציאות של היום, איך חוגגים בכלל?

שרגא: טוב, את יודעת, ביהדות זו עסקת חבילה.

אורלי – מה זאת אומרת?

שרגא: ראיינתי את הרב דורון פרץ, יושב ראש המזרחי העולמי ואביו של דניאל פרץ ז"ל, קצין שנהרג בשביעי באוקטובר וגופתו נחטפה לעזה. כשראיינתי אותו דניאל עדיין נחשב חטוף שלא ידעו מה עלה בגורלו. שוחחנו קצת לפני פסח, ושאלתי אותו - איך חוגגים השנה? איך אפשר?

אורלי: ומה הוא אמר?

שרגא: הוא אמר שיש פה עסקת חבילה, ממש כמו בחיבור בין יום העצמאות ליום הזיכרון, הסמיכות הזאת - גם בחג הפסח אנחנו טובלים את המרור בחרוסת, וגם אירועי פורים, עם האיום הנוראי על העם היהודי, קרו תוך כדי שיבת ציון, בשנים בהן יהודי בבל שבו לארצם. בעצם החגים הם מרחב שבו אנחנו יכולים לאזן בין הזיכרון לכאב לבין ההתחדשות והתקווה. בין המרור למתיקות, בין האבל לשמחה. הדברים שלו נתנו עומק שאפשר היה להיאחז בו גם אחרי שכבר ידענו שדניאל נרצח ואיננו.

אורלי: אז לשלב בין אבל לתקווה?

שרגא: בדיוק. התקווה היא הסמל הציוני האמיתי – להחזיק יחד גם מול הכאב, גם מול הקושי.

אורלי: אני חושבת על כך שהציונות הבטיחה לנו שפה, בארץ חמדת אבות, תתגשמנה כל התקוות. וכבר חיינו את התקווה הזאת, ואנחנו כבר אחרי המלחמות, והחגים שלנו לא נראים כמו חגי הגולה. אבל השנה אני מרגישה – וממש קשה לי להוציא את המילים מהפה- גם תביעה מסוימת.

שרגא: מה זאת אומרת – תביעה נגד הקדוש ברוך הוא?

אורלי: באמת מפרפרת לי הבטן, אבל אני רוצה לבוא ולומר - איך יכולת לעשות לנו את זה? מה עשית? עד כדי כך? אין דרך אחרת לטלטל אותנו? ואם זה כבר קרה, אי אפשר להפסיק את זה כבר? אי אפשר יותר. תן לנשום, אנחנו הילדים שלך!

שרגא: זה מזכיר לי את הסיפור של אלי ויזל על שלושה אסירים יהודים שערכו משפט לאלוהים בטענה שנטש את העם היהודי בזמן השואה. ואת יודעת איך אלוהים יוצא במשפט הזה?

אורלי: אני מפחדת לשאול.

שרגא: הוא יוצא זכאי.

אורלי: למה?

שרגא: כי הסנגור נתן את הנאום הטוב ביותר, אך בסוף מתגלה שהסנגור היה השטן.

אורלי: ואו. אבל אני קצת מבקרת את עצמי על הרצון הזה לבוא בתביעה מול הקב"ה. תמיד הייתה לי איזושהי ביקורת לאנשים שפתאום מורידים את הכיפה או מפסיקים להאמין באלוהים כשאיזה מחלה פקדה מישהו מבני משפחתם, או כשקורית איזו קטסטרופה. כלומר - כשזה פגע בכם נזכרתם שאולי בעצם אין אלוהים, אבל כשזה קרה למישהו אחר אז הכל היה סבבה, כל עוד זה לא פגע בכם?

שרגא: ישעיהו ליבוביץ' היה אוהב להתריס בצורה מאוד חריפה - אלוהים הוא לא תעודת ביטוח. באה אליי אישה שבנה ניצל ממחלה קשה ואמרה לי - ברוך השם בני ניצל. ואני אמרתי לה שאני מכיר אישה שברוך השם בנה לא ניצל ומת. ההנחה שלו הייתה שאלוהים איננו תעודת ביטוח ושלאו דווקא אפשר לצפות מאלוהים להצלה.

אורלי: הדור שלנו חווה טלטלות לאומיות בתקופת האינתיפאדה השנייה. אז זה היה נראה לנו שיא, וכל פעם אנחנו מגלים שאפשר להגיע לשיאים חדשים.

שרגא: במידה רבה, בשביל זה יש את כל המערך של חגי תשרי. החגים האלה לא כרוכים בסיפור היסטורי כמו רוב החגים, אלא עוסקים בהתחלה חדשה שמחייבת חשבון נפש. המערך של חגי תשרי בעצם יוצר עבורנו תודעה של מקסימום אחריות ומקסימום תקווה.

אורלי: קודם אמרת שהתקווה היא הסמל הציוני האמיתי.

שרגא: שנת הלחימה הזאת חשפה המון אהבה למדינה, וזה מחזיר אותנו לחלוציות תש"ח - המודעות הזאת שאנחנו הולכים לפני אתגרים ביטחוניים, ואנחנו בכל זאת כאן. ובמידה מסוימת, זאת כניסה לא רעה לשנה חדשה.

ברכה/ פניה ברגשטיין

שנה חדשה פעמיך נקשיבה,
מרכבתך בפתחי שערינו עולה,
חלומות-רננים יקדמו את פניך,
לבבות מצפים יאמרו לך תפילה.

אמצי נא ידי הנושאים את הטען,
בנתיבות היום-יום, באבק החולין,
העלי מני שחור-רגבים נגה-חסד
ופצי קשי-עמל בחדות-יבולים.

קנחי כל דמעות היגון והצער,
הרניני לבות עצבים בבשורה,
שמחה לא-צפויה בעיניים הציתי
ופירשי על כל בית שמי זיו ואורה.

שנה חדשה, את עולה שערינו,
וכפיך נוטפות מברכת הימים,
אורת המחר על פניך נוגהת,
וכל הלבבות לקראתך פועמים.

בית עין המפרץ אבל
עם לכתו של חברנו

אברי הנדלר ז"ל

בתאריך 4.9.2025, י"א באלול תשפ"ה
תנחומים למשפחה
יהי זכרו ברוך

אברי הנדלר ז"ל - סיפור חייו

אברי (שנדור) נולד בבודפשט, הונגריה, ב- 20/6/1936 להוריו מור ואסתר. היו לו אח אחד צעיר ממנו וחמש אחיות. המשפחה חיה בצניעות ולפי זכרונו של אברי, לא חסר להם כלום, הם חיו בטוב. אביו היה טכנאי שיניים ואמו עקרת בית. אביו היה בן למשפחה יהודית דתית מאיטליה, שעברה להונגריה לפני שאברי נולד, ואמו היתה בת למשפחה נוצרית מדברצן, והתגיירה. בבית שמרו על המסורת היהודית הבסיסית, חגגו את החגים ואברי נהג ללכת עם האבא לבית הכנסת בשבתות. את אביו גייסו כבר ב- 1942 למחנה עבודה במפעלי מתכת בעיר גייר, שם עבד עד 1944, ואז נשלח בטרנספורט לגרמניה, ממנו לא חזר. ב-1943 הוא הצליח לברוח מהמחנה ולחזור הביתה, אך מחשש שיגלו אותו ויפגעו במשפחה – חזר מרצונו למחנה. מהטרנספורט לגרמניה לא ניצל אף אחד. גם ממשפחתו של אביו לא ניצל אף אחד, והמשפחה לא השיגה מידע כלשהו על גורלם.

אברי זוכר שמשפחתו גרה בין גויים, ובדרך לגן ולבית הספר הציקו לו מאד. כשהיה בכתות א' – ב' נשאר תקופות ארוכות בבית כי היו מתנכלים ומרביצים לו מכות בדרך לביה"ס. זו היתה התקופה שבה עלה הפאשיזם בהונגריה. ב-1944 כבשו הגרמנים את הונגריה וכל המשפחה נאלצה לענוד את הטלאי הצהוב. הם ענדו אותו תקופה קצרה והאמא החליטה שיורידו אותו ולא יכנסו לגטו. כשמצב היהודים החמיר, נזרק רימון לתוך ביתם, אברי נפצע מרסיס, אמו ואחת האחיות נשרטו ואחד מקירות הבית נפגע. האמא החליטה לפזר את כל הילדים במסתורים שונים לתקופה מסוימת.

אברי ואחיו הסתתרו בתחילה אצל משפחות שונות ואחר כך בבונקרים. אמא היתה מביאה להם אוכל כשהסתתרו בבונקרים. אחת האחיות אומצה שנה אצל משפחה בשווייץ וארבע האחיות האחרות נשארו עם האמא.

כשהסתיימה המלחמה היו אברי ואחיו בדברצן, עם משפחתה של האמא. הם רצו להכניס אותם לבית יתומים של הג'וינט, אך האמא באה במיוחד מבודפשט והתנגדה להפריד אותם מהמשפחה. הדבר התרחש כשהיה בערך בן 9, כשלושה חודשים אחרי המלחמה. אברי נסע עם אמו ברכבת חזרה לבודפשט, בתחנה היא הרגישה לא טוב, נלקחה לבי"ח ולמחרת נפטרה. אברי נשאר לבדו כל הלילה בתחנה, ולמחרת באו לקחתו לדברצן.

אביו נספה בשואה ולאחר שאמו נפטרה נשארו 7 ילדים יתומים. הסבים סידרו את האחיות במוסדות שונים, חלקם לא יהודיים, ואת אברי ואחיו הכניסה הסבתא לבית ילדים של עליית הנוער, מתוך מחשבה שככה יגיעו לארץ.

בזכות המסגרת של עליית הנוער הם אכן עלו ארצה בשנת 1949. העליה היתה אמורה להתבצע ב-1947, אך בגלל מלחמת השחרור התעכבו שנתיים בצרפת.

במשך כ-10 שנים לא היה לשני האחים קשר עם 5 אחיותיהם. רק אחרי שאברי סיים את הצבא והקים משפחה, חודש הקשר איתן – ומאז הקפיד כל השנים לשמור עליו בנאמנות. אילה ואברי נסעו

לבקרן פעמים רבות, ומדי פעם לקחו איתם את הבנות ואת הנכדים. השמירה על הקשר עם כל המשפחה היתה מאד חשובה לאברי לאורך כל חייו.

כשהגיעו ארצה שהו שני האחים כחודש במחנה עולים, ממנו עברו למוסד לילדים בכפר סבא בשם "אונים", וממנו עברו למוסד החינוכי "אלוני יצחק". אברי התחנך בפנימייה 4 שנים, ובגיל 17 עבר לחיות בקיבוץ כפר גליקסון, הסמוך לאלוני יצחק.

שנה לאחר מכן התגייס לצבא ושירת בגדוד 13 של גולני. הימים היו ימים קשים של התקפות טרור (הפדאיון) ובעקבותיהן הגיע מבצע סיני. אברי נלחם במלחמת סיני ואף קיבל צל"ש כחבלן על מבצע של הנחת מוקשים לפני הפריצה לרפיח.

את אילה הכיר בגולני, ואחרי הצבא התחתנו והחליטו לבנות את ביתם בעין המפרץ, שמצא חן בעיני אברי מההתחלה.

ב- 1958 נולדה רונית, בתם הבכורה, ובמהרה עברו לשנת שירות בבית ניר, כפי שהיה מקובל אז בקיבוץ. אברי עבד במוסך והיה בעל מקצוע כמסגר ורתך. באותה תקופה בנו את האיגום הראשון לתפיסת מי השיטפונות של נחל החילזון, ודרשו מאברי לחזור מבית ניר לסייע בעבודה. אברי חזר לחודש – ואילה נשארה עם רונית התינוקת בבית ניר. בשנים שיבואו נולדו להם עוד שלוש בנות: אפרת, איריט ודלית.

בעין המפרץ שובץ אברי לעבודה במסגריה, מאחר ולמד מסגרות במשך שנה בבי"ס מקצועי בכפר ויתקין. לאחר הפסקה קצרה של עבודה במוסך של חברת משאיות משותפת לעין המפרץ ולכפר מסריק בשם "הקו", חזר למסגריה והתמיד בה 25 שנה, בחלקן היה גם רכז הענף. לאחר מכן עבר לעבוד בימא. תחילה בליין, אחר כך היה רכז הפנים של המפעל ולאחר מכן עבר לתחום השיווק עד לצאתו לפנסיה.

לאורך השנים מילא אברי תפקידים חברתיים רבים בקיבוץ, היה פעמיים מזכיר קיבוץ (בסוף שנות ה- 60 ובסוף שנות ה- 70) ופעמיים במזכירות המצומצמת, רכז ו. דיור, ו. עבודה וספורט וחבר בוועדות רבות ובצוותים שונים. אברי היה מעורב מאד בנעשה בקיבוץ בכל התחומים, גם אם לא הסכים להיות רכז המשק והגזבר. היה "אכפתניק" אמיתי, מתעניין ופעיל, עושה הכל ברוח טובה, בשקט ומבלי להרים את קולו, בצניעות, מתוך כבוד לזולת. יודע להקשיב ולשוחח. יהודה פלור תמצת את אישיותו במסיבת הפרידה שעשו לו בימא לאחר שנים רבות של עבודה במפעל, וכתב לו כך: "...מי שמרגיש בחסרונך הם כל הלקוחות של ימא, אשר מסרבים להאמין שלא ייפגשו עם החיוך ועם האנושיות שלך בקשרים שלהם עם ימא... הערב הזה הוא ערב של הוקרה ותודה לאדם צנוע, הגון ואנושי וחבר אמיתי... לאיש שיווק מקצועי שמייצג את לקוחותיו באותה נאמנות ודבקות בהן הוא מייצג את המפעל או את עצמו... אדם שקל לאהוב ולהתאהב בו כל יום מחדש... שהוא אוזן קשבת תמיד לכל אחד... שאכפת לו - ומביא אכפתיות זו לידי ביטוי... ערב הוקרה לאדם!"

אברי אהב מאד ספורט על סוגיו השונים. הוא ניהל שנים רבות את קבוצת הבנות של מטה אשר בכדורעף ודאג להן כמו אבא טוב, היה פעיל בחוג השייט של עין המפרץ והשתתף בתחרויות ובשיוטים רבים, ועוד. בנוסף לכל אלה, כשפרש לפנסיה הציע את עצמו להיות יד ימינו של אהרל'ה מרום באטליה שלו, בו בנה בובות תיאטרון מעץ, פיסל וגילף בעץ. אהרל'ה קיבל אותו ברצון, ויחד התחילו ליצור צעצועי ילדים מעץ, ואף מכרו לא מעט מהם. בנגריית החובבים שלו גם בנה ספסלים שמוקמו לאורך שביל הבנים שלנו.

נזכור אותך, אברי, על כל אלה, על אישיותך המיוחדת ואנושיותך, על ידיך הטובות ומעורבותך הטובה והפעילה בנעשה בקיבוץ לאורך מרבית שנותיך בו.

אתכם אנחנו באבלכם העמוק ובכאבכם, אילה, רונית, אפרת, איריט ודלית, בני הזוג שלכן, הנכדים והנינים, שולה לוינסון שגדלה כבת המשפחה, וכל המשפחה הרחבה והחברים הרבים. יהי זכרך ברוך!

כתבה: רחלי גזית

אילה ספדה:

אברי, אני לא יודעת איך להתחיל.

שני חיילים צעירים בגולני גדוד 13 יוצאים לטיול למצדה ואני רואה חייל יפהפה, צוחק, עיני תכלת מקסימות ומיד מתאהבת – השאר היסטוריה.

לא הבנתי איך אברי שעבר בילדותו את השואה בהונגריה מסתכל על העולם במשקפיים ורודות. כשהתחתנו מיד הבנתי שאני נישאת לאברי פלוס שמוליק אחיו ואני חבילה אחת. נולדתם 7 ילדים 5 בנות ו-2 בנים. 2 הבנים התגלגלו אחרי המלחמה דרך צרפת לישראל. תמיד ידעתי שאברי בתור אח גדול לקח כמשימת חייו לשמור על אחיו.

אברי, היית איש עם כושר של הקשבה וגישור בין אנשים. מהר מאוד כל חברי הקיבוץ הרגישו אהבה והערכה אליך והכניסו אותך לאורך כל השנים למרכז העשיה החברתית בקיבוץ. בעבודה במוסך ובמפעל ובכל מקום היית אהוב ומוביל.

הספורט היה חלק גדול מחייך – מנהל יחד עם ידידך עודד את קבוצה הכדורעף של הבנות שנים רבות. ושוב באופייך הרגוע כבשת את אהבת כולם.

אחרי המלחמה בדברצן היה לך כלב זאב שכשאתה ובן דודך הלכתם לבית הספר הוא שמר עליך והילדים פחדו להציק לך בזכותו. ומאז נולדה אהבה ענקית לכלבים ועד ללפני כ-10 שנים גידלנו כלבים רבים. כמובן שכל דורות ההמשך נדבקו באהבת החיות וכולם מגדלים גם הם כלבים או חתולים.

כשיצאת לפנסיה הצטרפת לארה"לה מרום למשך 11 שנים לבנות צעצועים לילדים ושוב עם הידיים הנהדרות שלך יצרתם צעצועים מקסימים באיכות א"א. גם אני הצטרפתי להובי של הצעצועים והיינו צוות מנצח באיכות וביופי.

ואחרון אחרון הכי חשוב - 4 הבנות שלנו שאנחנו קוראים להן "קומנדו הנדלר" מזיזות הרים – אין דבר שלא מצליחות להגיע אליו ופותרות כל בעיה.

בחמש השנים האחרונות הבריאות נפגעה. עברת המון, ומכל בעיה הקשה ביותר יצאת והבראת. ולאחרונה בעיית חוסר הראיה כבר לא היה פתרון והיא ששברה אותך. עד שהגעת למצב שהודעת לרופאה שאתה רוצה למות. וכך היה. זכית שהמשאלה של לסיים את חייך בשינה ובלי כאבים התגשמה.

בנות יקרות, הרבה דיברנו, אבא ואני, איך אתן דואגות לנו ונמצאות בלי סוף לידינו. גם לנכדים ולנינים האהובים שלנו הנחלתן את הגישה במשפחה שלנו – אצלנו לא רבים ובמשפחה כולם עוזרים אחד לשני. משפחה זה הדבר החשוב ביותר. אתן והנכדים גם זכיתם לבקר בהונגריה את המשפחה, וכולכם הפכתם למשפחה מכבדת ואוהבת ושומרת על קשרים הדוקים.

לרות המטפלת של אברי בשנה וחצי האחרונות, שנינו אוהבים אותך מאוד ומודים לך על הטיפול האוהב והדואג שלך באברי. אני יודעת כמה את אוהבת את אברי וקשה לך להיפרד. ואת נשארת איתנו ועם כל המשפחה.

ואחרון - בסוף הדרך תודה גדולה לצוות ביתינו על 3 חודשים של טיפול ויחס בלתי רגילים. כולכן מטפלות באהבה, רצון טוב וטיפול מדהים. תודה לכן יקרות, זוכרים אותכן באהבה בשם כל המשפחה.
אברי – אני נפרדת ממך אהבת חיי. לך לדרכך, ומקווה שאבא ואמא שלך כבר רוצים להיפגש איתך.
מסור להם את אהבתנו.

רונית ספדה:

אבא, לא אתעצב עוד שהלכת. שריקתך באוזני נשמעת. אבא צעיר ויפה, רק שלי, ואני בתו ובדמותו. נושא אותי על כתפיים, סוחב אותי כ"שק קמח" על גבו, צוחק ורוטן, האם כך יהיה עד שאתחתן?

שומעת אותך מפזם ושר לעצמך, רוקד ומפזז איתי בשבילים "ימינה ימינה, שמאלה שמאל..." שועט עם הכדור במגרש הכדורגל, ואני הקטנטנה אחריך. יושב על סף המרפסת, חולץ נעלים בסוף יום,

סוחט לימון על כפית סוכר כפינוק מתוק, מקלף תפוח עץ בשרשרת ארוכה אחת, מגלגל את הלשון בפה בשעת ריכוז.

נוסעת איתך על קטפת הכותנה, עד שהחושך והטל עוטפים את השדות. במסגריה, מתיז ניצוצות רתכת מסנוורים כמעשה כשפים. חי ונושם את אהבת הכלבים הגדולים שליוו את חייך וחיי, מפליג בסירת המפרש הכתומה מול הרוח, מופיע על הבמה במסיבות הקיבוץ, צוחק בקול עם חברים על כוס בירה, מנהל קרב מוחות על שולחן הברידג' ולוח השחמט. מספר ומחייה את ילדותך ואהבתך למשפחתך שבהונגריה, ומצליח להפוך את כולנו שוב למשפחה אחת גדולה, מקושרת ואוהבת. מרכיב על אופניים, מניף מחבק ומאושר עם הנכדים והנינים.

אבא שלי, שהוא תמיד עסוק, שהוא תמיד גם ובשביל כל האחרים. מסגר, מכונאי, מזכיר קיבוץ, איש שיווק, חבר, אוזן קשבת. אבא של בטחון ורוגע ודרכי שלום.
אבא הוא של אמא, אבא שלי, אבא של אחיותיי, סבא, סבא רבא.

אירית ספדה:

המלך שלי – אבא, אהוב ליבי אתה. אתה (וגם אמא) לימדת אותי את הדבר היקר ביותר - מה זו אהבה עמוקה, אהבה שלא קשורה לשום דבר חומרי, מוחשי , פשוט משהוא שמרגישים במבט, בעור, באוויר.

הייתי ילדה שלך, אחריך בכל מקום. את כל תחומי הספורט והתחרות שנחשפתי ואהבתי בזכותך - ברידג', שיט, כדורגל, ביליארד, פינג פונג, ולכדור עף כמובן, אהבתי הגדולה.

כל כך הרבה הבזקים יש לי מאתמול מהילדות ועד היום. כל כך גאה שזכיתי להיות הבת שלך. איזו גאווה להסתובב בין האנשים היקרים פה בקיבוץ ולשמוע תמיד כמה אתה כל כך מיוחד ואהוב, כל כך אהוב. ומה בן אדם צריך יותר... המשפחה המופלאה שלנו, על כל תפארתה - הכל מתחיל מהבית שאתה ואמא בניתם. האחיות המהממות שלי, הבנות שלך ושל אמא הן ההוכחה לכך שעשיתם הכל נכון, כי כל אחת מאיתנו מרגישה מיוחדת ואהובה ומלאה בחוויות כל כך מעצימות מהחיים איתך ועם אמא.

בוחרת לא לדבר על השנה האחרונה, אבל אתה הגיבור שלי על ההחלטה שלך לסיים את חייך בכבוד האפשרי.
אוהבת אותך ללא גבולות ואתה בליבי, מיומי הראשון ולתמיד. תנוח על משכבך בשלום.

הנכדה נגה ספדה:

סבא - כשניסיתי לחשוב איך לבטא את מה שאנחנו רוצים להגיד לך, אמרתי לעצמי שכדאי לרשום משהו מרגש שיכבד את המעמד הזה של פרידה ממך. ואז דמיינתי שיחה איתך והדבר הראשון שהיית אומר לי כנראה זה: מה את אומרת?? וצוחק עליי בקול.

סבא - תסתכל עלינו, הנכדים, אנחנו כולנו אתה. אנחנו אולי לא דומים חיצונית, אנחנו בצבעים שונים, גבהים שונים, גילאים שונים, אך אנחנו כולנו אתה. כולנו הונגרים – ולא, זה לא הדרכון. זה השיגעון של הריח של הגולש, הגאווה לבית הראשון שלך והחיבור למשפחה שלנו שנמצאת כמה שעות מכאן, למרות שאין לנו אפילו שפה משותפת. כולנו תה גרגרים פלוס 2 כפיות סוכר, ולא לשכוח לימון סחוט, כי מי באמת צריך קפה. כולנו נקרעים מצחוק מכל הלב, וגם פולטים צחוק קטן כשאנחנו נבוכים, כי הומור זה בדם. כולנו אוהבים חיות, גם אם אנחנו אלרגיים, גם אם קשה להיפרד מהם, גם אם כל כלב שדומה מזכיר לנו את ליידי וזה כואב.

כולנו אוהבים ספורט, כדורעף, כדורגל, כדורסל, ולפני שאתם מצקצקים - כי נכון אנחנו לא נראים כמו נבחרת ישראל לאולימפיאדה - אני רוצה להזכיר לכם שכאשר מתעצבנים על הטלוויזיה במשחק של הליגה האנגלית, זה בהחלט נחשב ספורט.

בטיולים שלנו באירופה, כשאריאל רואה אנשים משחקים פטנק היא תמיד עוצרת להתבונן ואומרת לי: תראי כמו סבא אברי, והבנים אומרים לי שהם ממש טובים בשחמט אבל אותך פשוט אי אפשר להכריע.

כולנו אוהבים לשבת על המרפסת עם בירה קרה, כי כל השאר זה רק תוספת. כולנו חושבים שצעצועים מעץ זה הדבר המושלם ביותר לילדים, ונמשיך להוריש ביננו את היצירות מופת שלך, כי יש פה עוד כמה נכדים שלא סיימו להתרחב. כולנו קיבוצניקים, למרות שאף אחד מאיתנו לא גר פה, זה מרגיש לנו הבית.

בשיחות איתך, כולנו אהבנו לתת לך פרטים על העבודה שלנו, כי מאוד התעניינת, היום נדמה לי שמאוד התגעגעת לעבודה שלך במפעל. למי מאיתנו שזוכר כמה סבא אהב את העבודה שלו במפעל - עליי זה מאוד השפיע, ומעולם לא אוכל לעבוד בעבודה שלא מספקת אותי. במפעל שעבדתי בו בקיבוץ מעברות היה שומר בכניסה, בחור מבוגר, שקט וביישן. כשגילה שאני הנכדה שלך כל כך התלהב. במשך 7 שנים כל יום ראשון שאל אותי מה שלומך והאם נפגשנו בסופ"ש, למרות שכבר שנים רבות הפסיקו לעבוד עם ימא.

אתמול הגעתי בדקה ה-90 והספקתי להיפרד. סבתא אמרה שחיכית לי. סבא, תודה שחיכית.

סבא, אתה אולי חושב שעשית את האקזיט שלך, אבל תסתכל מסביב סבא, אתה פה, ביג טיים.

הנכדים ספדו:

סבא שלנו, הגיע הרגע שבו אנחנו נאלצים לשחרר אותך. למרות שזהו מעגל החיים, קשה מאוד להיפרד מאדם כמוך – מלא באהבה, נתינה, הומור ושמחת חיים. קשה לדמיין שנבוא לקיבוץ ולא תהיה שם לקבל אותנו עם החיוך שלך, החיבוק הגדול – וכנראה גם בדיחה קטנה על הלבוש.

כל מי שמכיר אותנו יודע שהסבים מהקיבוץ הם חלק משמעותי ממי שאנחנו. אנחנו חיים בסרט שאנחנו "חצי" קיבוצניקים, רק כי הסבים שלנו מעין המפרץ. אבל מה שאחרים לא מבינים, זה שגם אם לא גרנו פה יום אחד – לך לסבתא ולמקום הזה יש השפעה עמוקה על מי שאנחנו.

בשנים האחרונות זכינו לבקר איתך בהונגריה, לפגוש את האחיות שלך, לבשל ולאכול איתן, ופשוט להיות יחד כמו משפחה שתמיד הייתה שם - בלי היכרות מוקדמת, בלי שפה משותפת. לצפות בכם מהצד ולראות את הקשר הקרוב שלכם, למרות שרוב חייכם הייתם בנפרד, היה אחד המראות הכי מרגשים שחווינו. לראות כמה אתם דומים, כמה ערכים משותפים יש לכם – משפחתיות, אהבה, נדיבות. לראות אתכם מהצד - אחים בני 80 ו-90 יושבים בחצר ומדברים שעות על גבי שעות, גרם לנו רק לקוות שגם אנחנו, יום אחד, נהיה בדיוק ככה.

זכינו בך סבא – בן אדם כל כך טוב, מוכשר, מצטיין בכל דבר, צנוע, נעים לכולם. זכינו להיות הנכדים שלך, לחוות אותך, להסתובב בקיבוץ ולהגיד בגאווה: אנחנו הנכדים של אברי ואילה.

אנחנו משחררים אותך, כדי שתוכל להמשיך לשמור עלינו מלמעלה, ואנחנו נשאר כאן – עם זיכרונות מתוקים שילוו אותנו לכל החיים. אוהבים וכבר מתגעגעים.

נדב בן אשר ספד:

אברי היקר, עשרות שנים הלכנו יחד. זה התחיל בשנות ה-60 עם קבוצת הכדורגל הפועל עין המפרץ. היית חלוץ פורה עם הרבה יכולת. 10 שנים שיחקנו כדורגל ביחד עם ההווי של הקבוצה והמון נסיעות למשחקים בתנאים של פעם – עם טנדר פתוח ויושבים בחוץ. לאחר מכן עבדנו קרוב ל-20 שנה במוסך של עין המפרץ, יחד שני מסגרים. אין סוף שעות משותפות באיגום של עין המפרץ, הגגות של ימא ואין סוף עבודות ששנינו עובדים ביחד עד שעזבת לימא. תמיד היית איש חברה, נעים הליכות, יוצר קשר עם הסובבים אותך ויודע לפרגן. הרבה תפקידים עשית בקיבוץ, ממזכירות ועד לועדות שהיו פעם והיום כבר אינן.

אברי היקר, אזכור אותך עם כל הטוב שהיית. נוח על משכבך, ואנחנו נזכור אותך תמיד איש יקר.

בית עין המפרץ אבל
עם לכתה של חברתנו

אפרת אלגבע ז"ל

בתאריך 7.9.2025, י"ד באלול תשפ"ה
תנחומים למשפחה
יהי זכרה ברוך

ספטמבר - נר זיכרון

רוזן מרדכי	נפטר 3.9.1967	בר-זיו נואל	נפטר 21.9.2006
כהן יהושע	נפל 15.9.1968	גזית יוסי	נפטר 26.9.2006
מירס עידית בתנו	נפטרה 27.9.1968	פרייזר הנרי	נספה 9.9.2007
ארנון יוזק	נפטר 4.9.1978	דרזדנר קלרה	נפטרה 24.9.2010
אשכנזי רעיה	נפטרה 12.9.1991	שקד מרגלית	נפטרה 3.9.2014
בן אשר אידקה	נפטרה 29.9.1992	ביטון-אלברג לילך	נפטרה 7.9.2018
מילמן כרמלה	נפטרה 7.9.1993	סוקר רות	נפטרה 18.9.2018
גולדברג יצחק	נפטר 29.9.1996	בנאי שמעון	נפטר 16.9.2019
רוזנפלד שביט	נספתה 21.9.1999	בר זיו תרצה	נפטרה 2.9.2021
אלמוג יצחק (אידז'ו)	נפטר 2.9.2000	אטד שלומית	נפטרה 1.9.2022
כץ שפיס רוז'קה	נפטרה 13.9.2000	קלרפלד רן	נפטר 10.9.2024
פלד פנחס (פינק)	נפטר 24.9.2001	ריכב חנה	נפטרה 22.9.2024
טל עמוס	נפטר 8.9.2002	הנדלר אברי	נפטר 4.9.2025
		אלגבע אפרת	נפטרה 7.9.2025

יהי זכרם ברוך

גיוס מתנדבים לחמ"ל האזרחי

לחמ"ל חיילים ומרכז לוגיסטי ארצי בחיפה דרושים/ות:

אנו מעבים את המערך, מרחיבים את הפעילות ומגייסים מתנדבים ומתנדבות בשלל סיגמנטים: לקבלת הזמנות בדסק הלוגיסטי; חובבים לנגריית המרלו"ג וחובבים למסגרייה; מתנדבים לליקוט מארזים; לייצור פשוט במפעל רשתות הצל; ונהגים מתנדבים למשלוחים ולאוטו גלידה במבצע של"גון. הצטרפו אלינו ובואו להיות חלק ממשפחת החמ"ל האזרחי במרכז הלוגיסטי. (ההתנדבות הינה במשמרות ובתדירות המתאימה לכם). לפרטים ניתן לפנות בהודעת ווטסאפ לעמליה 054-541-1040.

באחד העלונים האחרונים התפרסמה כתבה על תיאוריות קונספירציה, כפי שחוקר אותן ומספר עליהם **ד"ר אדם קלין-אורון**. בהמשך לכך אנו מפרסמים חלק שני מתוך כתבה פרי עטה של **אור פלג**, שפורסמה בווינט. החלק הראשון פורסם בעלון הלפני אחרון:

ועידת הארץ השטוחה וקונספירציות אחרות/ אור פלג

הנכונות של מאות אנשים להאמין בדבר שסותר לחלוטין את המציאות המוכרת למדע מחייבת אותנו לנסות להבין מה מניע אותם – ומה אפשר לעשות נגד התופעה.

מי מאמין בקונספירציות?

ראינו מתי תורות קונספירציה נוטות לעלות ולהתפשט, אבל הן לא היו שורדות אלמלא היו אנשים שמאמינים בהן. מה מאפיין את חסידי התיאוריות הללו?

העובדה שתורות קונספירציה נוטות לצוץ במיוחד בעיתות משבר מצביעה על מאפיין מרכזי של חסידיהן: אלה אנשים שמחפשים סדר ומשמעות בתוך מציאות כאוטית ומאיימת, והנטייה הזאת מתחזקת לנוכח איומים גדולים ומפחידים כמו מגפה עולמית או מלחמות. תורות קונספירציה מספקות למאמינים בהן תחושת שליטה במציאות מבלבלת, באמצעות סיפור פשוט ומלא סימני קריאה שמבהיר היטב מיהו האויב ומציב את הפרט בעמדה המחמיאה של לוחם צדק.

למשברים גדולים יש תוצאה נוספת: הם מערערים את האמון הציבורי במוסדות החברתיים והפוליטיים. בעקבות זאת יש אנשים שדוחים את ההסברים הרשמיים למצב ומחפשים הסברים חלופיים, ומוטב שיסטו במידה ניכרת מהגרסה הממוסדת הרשמית. אי-האמון הזה יכול לנבוע מחשדנות מובנית כלפי בעלי הכוח, מתפיסת הסמכות כמקור הרע, או מרצון לקרוא תיגר על האליטות הקיימות.

תחושה של חוסר שליטה יכולה לגרום לאדם להיאחז באמונה בקונספירציות בניסיון להחזיר לידיו את תחושת השליטה

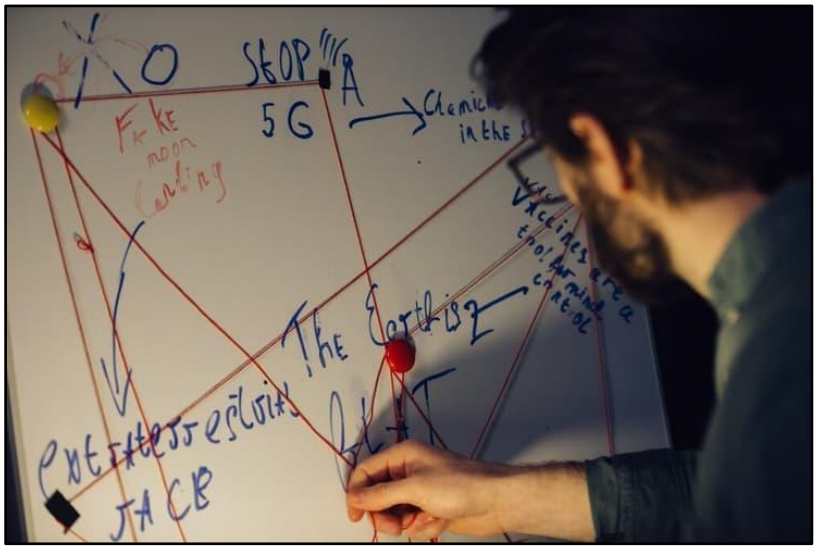

מאפיין נוסף הוא תחושת חוסר אונים, בידוד חברתי או ביטחון עצמי נמוך. תורות קונספירציה מאפשרות לאנשים לראות את עצמם כשייכים לקבוצה "שיודעת את האמת", וכך מספקות להם תחושת משמעות והשתייכות. הרשתות החברתיות מקלות על המאמינים לבנות לעצמם קהילה שתספק את הצורך והרצון שלהם לחוש שהם חלק ממשהו גדול. לעיתים מדובר באנשים שחשים מעט מחוץ לקהילה שבה הם חיים, והקהילה החדשה מעניקה להם תחושת שייכות ותמיכה שחסרה להם.

מבחינה תפיסתית, רוב בני האדם נוטים לחפש מידע שמחזק את האמונות הקיימות שלהם ולדחות מידע שסותר אותן – תופעה שמכונה גם הטיית האישור. תאי התהודה שנוצרים ברשתות החברתיות מעודדים את המגמה הזאת ויוצרים מצג שווא של תמיכה רחבה בעמדות חריגות ספציפיות. בנוסף, אירועים משמעותיים חובקי עולם מעוררים באנשים לא פעם את הטיית היחס המידתי (Proportionality Bias): ככל שאירוע נראה משמעותי יותר, אנשים רוצים יותר להאמין שהוא חייב לנבוע מסיבה משמעותית – אסון גדול חייב להיות תוצאה של מזימה גדולה.

מחקרים מראים כי אנשים וקבוצות שנוטים להיתפס לקונספירציות תופסים את עצמם לא פעם כמי שנמצאים בעמדה חלשה או מוחלשת יותר מהראוי להם. מאפיין נוסף הוא העדפה של סיבתיות על פני אקראיות, כלומר תפיסה שלפיה דברים רעים שקורים לי אינם שרירותיים ומקריים, אלא עומדת מאחוריהם יד מכוונת של מקור חיצוני לי המבקש את רעתי. תחושה של חוסר שליטה יכולה לגרום לאדם להיאחז באמונה בקונספירציות בניסיון להחזיר לידיו את תחושת השליטה. הגורם הזה שכיח במיוחד בתיאוריות כמו הארץ השטוחה, המעמידות את האדם במרכז.

מאפיין נוסף שזוהה במחקר הוא הנכונות להאמין בשטויות (Bullshit Receptivity), כלומר, היכולת או הרצון למצוא משמעות במשפטים יפים אך ריקים מתוכן. אם נשמע לכם הגיוני, למשל, ש"הדמיון נמצא בתוך אירועי מרחב-זמן אקספוננציאליים, אנחנו נמצאים בעיצומה של פריחה מודעת לעצמה של הוויה שתחבר אותנו עם החיבור עצמו", מוטב שתפעילו בהקדם את גלאי הבולשיט שלכם. יש כיום אפילו כלים מחקריים למדוד את תכונת הנכונות להאמין בשטויות.

הנוירוכירורג האמריקאי סטיבן נובלה (Novella) מצביע על כמה מנגנונים שהמאמינים בקונספירציות משתמשים בהם כדי לתחזק את אמונתם לנוכח עובדות שמפריכות אותה. המנגנון הקלאסי הוא "פסקת ההתגברות" של הקונספירציות: נתקלת בעובדה שמפריכה את התיאוריה? אין ספק שהכוחות הפועלים מאחורי הקלעים השתילו אותה שם במטרה כדי לבלבל אותך. כך אפשר לגבור על כל עובדה.

מנגנון נוסף הוא "קטיף דובדבנים", כלומר ליקוט פרטים קטנים שתואמים את האמונה הקונספירטיבית, מתוך מבחר הרבה יותר גדול של ראיות שתומכות ברובן דווקא בכיוון הנגדי. כך למשל, ימים קרים במיוחד יובאו כ"הוכחה" לכך שהעולם לא מתחמם. כלי שימושי לא פחות הוא הסטת חובת ההוכחה, כלומר המחשבה שהתיאוריה שלך נכונה כל עוד לא הוכח אחרת, והטלת חובת ההוכחה על הצד השני. אותו צד שני יתקשה מאוד במשימה, משום שמאמיני הקונספירציות דורשים ממי שמבקשים להפריך את התיאוריה שלהם לעמוד בנטל עצום של ראיות, אפילו אם הם מגינים על תפיסה בדוקה ומבוססת כמו "העולם הוא כדור שחג סביב השמש".

מנגנון שימושי נוסף הוא "חיפוש אנומליות". כל עובדה שקצת קשה להסביר, כל דבר שפחות מסתדר עם ההסבר המדעי או הרשמי, מגויסים מיד לחיזוק תורת הקונספירציה. אין כל טעם לומר לקונספירטורים שלא לכל דבר יש הסבר. אחרי אסון התאומים, למשל, לא הצליחו למצוא בהריסות המגדלים את גופי שני המטוסים שהתרסקו לתוכם. מהפרט הזה צמחו שלל תורות קונספירציה שהמשותף להן הוא אמונה ב"עבודה מבפנים", כי אין הוכחות לכך שהיו מטוסים. כלומר אין הוכחות פרט לרבבות עדי ראייה ושלל תיעודים מצולמים של רגעי הפגיעה – אבל הרי הם לא נחשבים.

זה סופני, דוקטור?

לאחרונה פורסם בכתב העת Science מחקר שמצא כי אפשר לשנות עמדות ותפיסות של אנשים אם מציגים להם ראיות מותאמות אישית שבחרה עבורם תוכנת בינה מלאכותית.

במשך שנים התפיסה הרווחת הייתה שהעמידות הגבוהה של תורות קונספירציה לראיות נגדיות מעידה שהן ממלאות צורך פסיכולוגי עמוק, שמחסן את המאמינים בהן מפני עובדות וחשיבה לוגית. אך המחקר החדש מראה כי טיעונים מותאמים אישית וגישה לכמויות עצומות של מידע מאפשרים להשפיע די בקלות על המאמינים. השכנוע החזיק מעמד גם חודשים לא מעטים אחרי כן. עם זאת, ככל שהתיאוריה תפסה מקום מרכזי יותר בתפיסת העולם של הנבדקים, לפחות לפי מה שדיווחו בעצמם, ההתערבות הייתה פחות יעילה.

לפיכך, החוקרים הציעו לנצל את כישורי השכנוע של הבינה המלאכותית, ולשלב אותה במנועי חיפוש, כך שתוכל להתערב ולהציע מידע מדויק ובדוק למשתמשים שמחפשים מושגים הקשורים לתורות קונספירציה אלה ואחרים. מנגד, חשוב להיזהר מפני שימוש לרעה בכוח השכנוע הרב של הבינה המלאכותית, שיכולה באותה מידה לשכנע את מי שנוטים לכך להאמין בקונספירציות.

אחרית דבר

אחד הדברים הבולטים ביותר בכנס הארץ השטוחה היה הכפירה של המשתתפים באמיתות ידועות, ותחושת הבדידות שעוררה בהם הבחירה להתייצב מול הקונצנזוס הרחב. הקהילה מאפשרת להם לחוש שהם חלק ממשהו, שותפים למשהו גדול, לפגוש אנשים שחושבים כמותם ולתת תוקף מחודש לאמונותיהם החריגות. סטנדאפיסטית שהופיעה בכנס התבדחה שלמשתתפים לא הפריע שלא היה להם דרכון ירוק בתקופת הקורונה ולכן נאסר עליהם להימצא במקום ציבוריים, כי הם בכל מקרה שטוחיסטים שהחברה הוקיעה אותם מתוכה בגלל דעותיהם. צחוק בצד, האדם הוא חיה חברתית והצורך להשתייך לקהילה טבוע בנו, בלי קשר לדעתנו על החומר שממנו עשוי הרקיע.

שיטוט ברשתות החברתיות בימים האחרונים, על רקע עסקת החטופים והמלחמה ברצועת עזה, העלה מגוון רב של תיאוריות קונספירציה במידות משתנות של אי-סבירות – דבר שמעיד יותר מכל שתורות הקונספירציה לא הולכות לשום מקום. אולי כבר לא מספיק לעמוד מהצד ולגחך, והגיעה השעה לגבש עקרונות פעולה מבוססי מחקר כדי להתמודד עם התפשטות הקונספירציות, ואיתן התערערות האמון במדע מבוסס ראיות.

אירחנו במלחמה בתי ספר והיום הבניינים האלה עומדים ריקם. שאלתי היא - מה מתכוונים לעשות, איתם והאם יש כבר תוכניות כלשהן?

שוש עמית

שוש שלום,

באופן כללי, מכיוון שמדובר בקרקעות שייעודן מבני ציבור אנו מוגבלים באפשרויות השימוש בהן.

עטיפית – אנו במגעים עם התנועה הקיבוצית בשיתוף המועצה אשר מעוניינים להקים בחלק מהמבנה מרלו״ג שייעודו עזרה לישובים צמודי גדר וישובים שפונו ומבוסס על התנדבות ותרומות.

בנוסף, אנו בבדיקה מול אקי״ם אשר מחפשים אלטרנטיבה למרכז תעסוקה באזור.

קומונה – ערכנו בדיקה משפטית בהקשר לאפשרות להסב את המבנה לדירות זמניות, כרגע עושה רושם שלא יסתייע.

קורן

קצת באיחור אבל אומרים שעדיף מאוחר...
למשתחררים האחרונים מצ.ה.ל שחזרו להסתובב בין שבילי הקיבוץ:

בן חיטין, אורון קון, אייל עומר, עילי רפאלי, הדר פרטליס

3 האחרונים לאחר שביצעו שירות מילואים לאחר סיום תקופת הסדיר.

ואחרון חביב - **יהלי דפני** שסיים שירות סדיר,
ונכנס למילואים בימים אלה.

ברוכים המצטרפים לשורות עין המפרץ,
בהצלחה בכל שתבחרו לעשות,
מקווים להשתלבותכם המהירה בתוכנו.

באהבה - מהמקשרים, ההורים, וכל בית עין המפרץ.

ברכות למתגייסת הטרייה

אורי לוי

מאחלים לך שרות משמעותי ומעניין,
שימרי על עצמך וחיזרי הביתה בשלום.

באהבה - המקשרת, המשפחה
וכל בית עין המפרץ

ברכות ליוצאים לשנת שירות

מעיין וולף, קאי שארפ, שלו אסרף, נעמה שחף ויהלי אבני

מאחלים לכם שרות משמעותי
והצלחה במסגרות השונות.

באהבה - המקשרת, המשפחה
וכל בית עין המפרץ

הנהלת הקהילה פרסמה טיוטת הצעה לנהלים חדשים, שמגיעה לדיון שיתוף ציבור ואסיפה בשבועות הקרובים. הנהלים עדיין לא אושרו. מערכת העלון בחרה לפרסם כמה נקודות מתוך הנוהל, בנושאים שלמיטב ידיעתנו מעניינים את הציבור. הטיוטה המלאה נמצאת במזכירות, וכוללת גם נהלים לבחירת חברים לניהול וועדות, ובחירת ממלאי תפקידים ניהוליים מקצועיים.

הצעה לנהלים חדשים – נוהל בחירת ממלאי תפקידים ונוהל סיום העסקת חבר

טיוטה

כללי - נוהל זה בא להסדיר את אופן בחירת ממלאי התפקידים בקיבוץ, והוא מבטל כל נוהל קודם בנושא זה.

נקודות עיקריות מתהליך הבחירה:

- צוות האיתור יכלול את: מנהל משׂ״א, 2 נציגי הנהלה רלוונטית שיבחרו בהנהלה, 2 נציגים מהקיבוץ בעלי הכרות עם התחום הרלוונטי או עם תפקידים דומים בסביבה החיצונית, שיתנו ערך מוסף לצוות האיתור. נציגים אלו יאותרו ע״י משׂ״א ויאושרו בהנהלה הרלוונטית. יועץ חיצוני לפי צורך ובהתאם לקביעת ההנהלה. פירוט הרכב צוותי האיתור בטבלה המצורפת.
- על הצוות לאסוף חוות דעת ממעסיקים קודמים.
- עדיפות להעסקת חבר קיבוץ – באיוש תפקידים תינתן קדימות לחברי קיבוץ העומדים בקריטריונים מול מועמדים חיצוניים בעלי התאמה שווה. סמכות ההחלטה והפרשנות בסוגיית ההתאמה נתונה לצוות האיתור.
- חוות דעת חיצונית לבחינת ההתאמה - הצוות יישלח מועמדים פנימיים וחיצוניים לבחינת התאמה חיצונית טרם קבלת החלטה בגוף הבוחר.

בחירת ממלאי תפקידים מרכזיים

תפקיד	אורך הקדנציה	מספר קדנציות אפשרי	גוף בוחר	גוף מאשר	צוות איתור
מנהל הקהילה	4 שנים	2	הנהלת הקהילה	אסיפה	מנהל משׂ״א 2 חברי הנהלת קהילה 2 נציגי ציבור רלוונטיים מהקהיל ה 1 - יועץ חיצוני לפי החלטת ההנהלה
מנהל/ת תפעול קהילה	4 שנים	2	הנהלת הקהילה	אסיפה	מנהל משׂ״א מנהל קהילה 2 חברי הנהלת קהילה 2 נציגי ציבור רלוונטיים מהקהילה 1 - יועץ חיצוני לפי החלטת ההנהלה
יו״ר ועד ההנהלה	לפי הקבוע בתקנון האגודה	לפי הקבוע בתקנון האגודה		אסיפה	יבחר מתוך חברי וועד הנהלה שנבחרו באסיפה באותן בחירות.
מנהל עסקים	4 שנים	2	הנהלה כלכלית	אסיפה	מנהל משׂ״א , יו״ר הנהלה כלכלית 2 חברי הנהלה כלכלית 2 נציגי ציבור רלוונטיים מהקהילה

					1 - יועץ חיצוני לפי החלטת ההנהלה
מנהל כספים	ללא קדנציה	אין	הנהלה כלכלית	אסיפה	מנהל מש״א , מנהל קהילה, מנהל עסקים 2 חברי הנהלה כלכלית, 2 נציגי ציבור רלוונטיים מהקהילה יועץ חיצוני לפי החלטת ההנהלה
משאבי אנוש	ללא קדנציה	אין	הנהלת קהילה	אסיפה	מנהל קהילה מנהל עסקים 2 חברי הנהלת קהילה 2 נציגי ציבור רלוונטיים מהקהילה 1 - יועץ חיצוני בעל ניסיון בניהול מש״א בקיבוצים
יו״ר הנהלה כלכלית	4 שנים	2	הנהלה כלכלית	אסיפה	מנהל מש״א 2 חברי הנהלה כלכלית 2 נציגי ציבור רלוונטיים מהקהילה 1 - יועץ חיצוני לפי החלטת ההנהלה
מנכ״ל ימא	4 שנים	2	הנהלה כלכלית	אסיפה	יו״ר דירקטוריון ימא 1 דירקטור ימא 1 חבר הנהלה כלכלית מנהל עסקים מש״א קיבוץ יועץ חיצוני לפי החלטת הנהלה
יו״ר דירקטוריון ימא	4 שנים	2	הנהלה כלכלית	אסיפה	יו״ר כלכלי מנהל עסקים מש״א קיבוץ 1 נציג הנהלה כלכלית 1 נציג דירקטוריון ימא 1 נציג קיבוץ

נוהל סיום העסקת חבר

- החלטה על הפסקת עבודתו של חבר תיבחן מטעמים ענייניים ומקצועיים בלבד ותתקבל ע״י צוות שיכלול את: מנהל מש״א, מנהל תחום (קהילה/עסקים) מנהל ישיר ונציג הגוף הממנה הרלוונטי.
- כאשר מדובר בסיום עבודה ביוזמת הקיבוץ / ענפיו / תאגידיו - החלטה על סיום עבודה תתקבל לאחר קיום שיחה עם העובד בה ישוקפו לו הנושאים בגינם נשקל סיום עבודתו ויתאפשר לו להשמיע עמדתו ביחס לכך (תוך תיעוד ההליך בפרוטוקול) ולאחר מכן שקילת הנושאים שהועלו על ידי העובד. ככלל, כאשר הסיבה לשקילת סיום עבודה נובעת מתפקוד בעייתי של העובד / אי התאמה וכיו״ב – יש לשאוף עוד קודם לשיחה, לשקף לעובד את חוסר שביעות הרצון ויעדים לשיפור.
- משאבי אנוש תסייע ככל יכולתה לחבר שעבודתו הופסקה, למצוא מקום עבודה חלופי וזאת בכפוף למצאי המשרות בשוק העבודה ושיתוף הפעולה של החבר.
- חבר המעוניין לסיים את תפקידו, יודיע על כך בכתב למנהל מש״א, ויאפשר לקיבוץ זמן התארגנות של 3 חודשים למציאת מחליף אלא אם הוסכם אחרת.
- במקרה של הליכים לסיום תפקיד, בין אם מצד החבר ובין אם מצד ההנהלה, מחויבים הצדדים בשמירת כבוד הדדי ולפעול על פי נוהל זה.
- נוהל סיום עבודה זה הינו הקובע ומחליף כל נוהל קודם.

מדע בדיוני נוסח המרכז הרפואי לגליל: מטופל עבר ניתוח להשתלת אלקטרודות במוח תחת הינפוזה כשהוא ער

גל זייד, דובר המרכז הרפואי לגליל

במקרה נדיר ויוצא דופן בישראל, בוצע במרכז הרפואי לגליל בנהריה הפנוט של מטופל, חולה פרקינסון, בעת שבמוחו הושתלו אלקטרודות, עמוק אל תוך המוח (D.B.S) - כל זאת בעודו עירני.

ההפנוט בוצע בחלקו הראשון של הניתוח, ע"י ד"ר אודי בונשטיין, מנהל השירות הפסיכולוגי במרכז הרפואי ומהפנט מורשה. המטופל, עלי אבו-ריא, בן 71 מסכנין, סיפר שהוא זוכר כל דקה מהניתוח. "אני זוכר את זה כחוויה טובה. הייתי רגוע לגמרי. דמיינתי שהוא לקח אותי לטיול בתאילנד. אני מרגיש כמו אדם חדש, וגם הרעידות מהן סבלתי הופסקו".

ניתוח D.B.S נועד להפסיק או לצמצם משמעותית את הרעידות מהן סובל מטופל עם הפרעות נוירולוגיות קשות (פרקינסון, דיסטוניה, רעד ראשוני או אפילפסיה). בניתוח מושתלות אלקטרודות זעירות למרכזים עצביים בעומק המוח. האלקטרודות מחוברות לקוצב מוחי, במטרה לווסת ולשפר את הפעילות המוחית, ובאמצעות זאת להקל ברעד ובתופעות נוספות המפריעות לתפקוד היומיומי.

לדברי ד"ר בונשטיין, מכיוון שמדובר בחולה פרקינסון, שסבל מרעידות דרך קבע, ובשל העובדה שנאסר עליו ליטול תרופות סמוך למועד הניתוח - שרירי היו נוקשים ו"תפוסים", ולכן ההפנוט סייע לו להתמודד עם ההיבטים הנפשיים והחשש מהניתוח. "יצרתי מצב בו הקשב שלו היה מרוכז אך ורק בקול ובמגע שלי", גילה. "במהלך הניתוח, בעת שהמנתח 'קדח' בראשו והחדיר את האלקטרודה למוחו, שוחחתי עם המטופל על דברים אופטימיים. הוא לא התלונן כלל על כאבים, והיה נינוח לחלוטין, במשך חמש שעות רצופות, למרות ההליך הכירורגי המורכב".

הניתוח בוצע במצב ערנות, תוך שימוש מינימלי בתרופות הרדמה, מה שאיפשר לד"ר בונשטיין לבצע את ההפנוט. "זה ניתוח שעלול להיות מפחיד ולא נעים עבור המטופל, ולכן ההפנוט סייע לו להשתחרר ולהתמודד טוב יותר עם חוסר הנוחות ותחושות הכאב, דבר שהקל על הרופא המנתח".

מנהל המחלקה הנוירולוגית, פרופ׳ סמיח בדארנה, מומחה בפרקינסון ובהפרעות תנועה, הוסיף כי הניתוח בוצע בעת שהמטופל היה ער, כדי שניתן יהיה לבדוק אם גירוי האלקטרודות משפר את הסימפטומים, ושאין תופעות לוואי כתוצאה מהגירוי אותן יש לתקן. בתום הניתוח אמר הרופא המנתח, ד״ר יובל גרובר, כי מעולם לא נתקל בעבר במטופל כה רגוע ונינוח שלא התלונן על כאבים, למרות שמדובר בניתוח נוירוכירורגי מורכב ומאתגר, בשל העובדה שבוצע בעת שהמטופל היה ער.

לדברי ד״ר בונשטיין, מזה 20 שנה שהוא פועל כדי לשלב את ההיפנוזה הקלינית בביה״ח. ״שילוב היפנוזה מסייע רבות בקיצור הטיפול הרפואי, מייעל אותו ומשפיע ישירות על מערכת הגוף והנפש. במהלך ההפנוט, ניתן לעבוד עם המטופל על היבטים נפשיים (כמו חרדה או תקווה), על היבטים גופניים ותפקודיים (כמו תפקוד מערכת העיכול או מערכת החיסון), ועל המרכיבים התחושתיים-תפיסתיים (כמו הפגת כאב), כפי שעשיתי למטופל חולה הפרקינסון בניתוח״.

כמו כן הדגיש, כי ניתן לשלב היפנוזה ככלי עזר בכל שיטת טיפול קיימת, כמו בטיפול קוגניטיבי התנהגותי, אז הופך הטיפול ליעיל ועמוק יותר. ״בקרב הקהל הרחב, כולל אנשי מקצוע, קיימת בורות לגבי הפוטנציאל הטיפולי של ההיפנוזה. חשוב שאנשי מקצוע יכירו את ההתוויות המתאימות לטיפול היפנוטי, ומתי לשקול פנייה למרפאת היפנוזה״.

לאחרונה נפתחה במרכז הרפואי מרפאת היפנוזה ייעודית, הכוללת 20 רופאים ופסיכולוגים, שהשתלמו אצל ד״ר בונשטיין ביישום השיטה. בימים אלו בוחן הצוות הרפואי של המרכז הרפואי אפשרויות לשילוב ההיפנוזה בהליכים רפואיים נוספים.

ברכות **לגלעד דורון**, על זכייתה של קבוצת הכדורעף שלו **במקום הראשון** בטורניר תיכונים ארצי בארה"ב!

גלעד הוא מאמן קבוצת בנות בכדורעף בבית ספר תיכון במדינת פלורידה שבארה"ב. בטורניר בו זכתה הקבוצה השתתפו 90 בתי ספר מכל רחבי ארה"ב.

תודה ל**אסנת דורון**, אמו של גלעד, שהביאה את הידיעה לעלון.

אירועי תרבות לראש השנה

הפנינג לפתיחת השנה

נציין את תחילת השנה ביחד ביום ראשון ה-21/09 בדשא הגדול. מה יהיה לנו?
החל מ-18:00:
דוכני אוכל ושתיה בתשלום. חלקם מבחוץ, חלקם מקומיים ★ דוכני מכירה מקומיים
(הזדמנות להתחדש במתנות לחג) ★ פינת משחק לילדים
19:40- טקס החג והרמת כוסית
20:00- עושים שמח עם להקת רוחות הצפון שיבצעו שירים אהובים ומוכרים

מדיטציה לראש השנה בהנחיית סיגל אופיר

גם השנה מקדישה סיגל את המדיטציה להפצת האור הטוב והיפה של לין.
נתכנס יחד למדיטציה להתבוננות הלב ותדרי האור.
שלישי, 23.9 בשעה 17:30 בנווה אשר.
אנא הביאו איתכם מזרן.

אנחנו מדברים על תחילתה של שנה, ובמקביל ה-7 לאוקטובר כבר מתדפק על החלון. גם השנה נתקלנו באותן הדילמות. האם עושים טקס? ואיך בכלל עושים טקס לאירוע כל כך כואב, כל כך נוכח, אירוע שעדיין קיים.

החלטנו שהשנה אנחנו רוצות לאפשר לכם, אנשי הקהילה, להוציא החוצה את היצירות שלכם, וליצור תערוכה שתבטא את מה שחוויתם ועדיין חווים סביב התקופה הזאת.

אפשר להציג כל סוג של יצירה: ציור, פיסול, צילום, וידאו, שיר, טקסט אישי, קעקוע שנוצר. כל דבר שמבטא את מה שעבר ועובר עליכם.

ועוד תזכורת קטנה וחשובה - שימו את השיפוטיות בצד. אין לנו עניין ביצירות "יפות" או "מיוחדות" וגם לא חשוב לנו אם יש או אין לכם ניסיון. אנחנו רוצים לראות אותנטיות ולראות דרך מה שיצרתם את מה שעובר עליכם.

יש לכם יצירה שאתם מוכנים לשתף, ולקחת חלק בתערוכה הקהילתית שלנו? עדכנו אותי (דנה) עד ה-21/09.

מזל טוב
ליפעת ודגן אסף
לרגל נישואי הבן
יונתן לבחי"ל **יהב**
מזל טוב לסבים
אראלה וקלמן אסף
וברכות לכל בני המשפחה
מכל בית עין המפרץ

מזל טוב לסבים
רויטל רוזנבלום
וג'וני רוזנבלום
להולדת הנכד
אורן
בן **לליעד ובר**
אח ל**אלונה**
מאחלים למשפחה אושר ונחת
מכל בית עין המפרץ